

A Pannon Filharmonikusok szűken vett vezetésében különböző habitusú, korú és nemű emberek vannak, de egyvalami mégis összeköti őket a zene szeretetén kívül: mindenki több dologban jártas, a szűken értelmezett szakterületén kívül. Nem kivétel ez alól Károly Zoltán (képünkön) sem, aki már beosztásának megnevezésében is hordozza a kettősséget, ő a zenekar programmenedzsere és műszaki vezetője. Próbáltam megfejtetni, hogy ez a némileg bonyolult elnevezés mit is takar pontosan, ezért napi teendőiről kezdtem el vele beszélgetni.

- A kezdetektől a zenekarnál dolgozott, vagy már máshol is megfordult?

- Öt évvel ezelőtt, 2005-ben kerültem a Pannon Filharmonikusokhoz, korábban a kaposvári egyetemen dolgoztam, mint pályázati csoportvezető. A zenekar pályázatot hirdetett akkoriban, amely során egy személyes elbeszélgetésre is sor került, majd értesítettek arról, hogy engem választottak a munkakörre.

- Miért eshetett Önre a választás?

- A kiírás szerint szakmai múlttal kellett rendelkezni, elsősorban szervezésben kellett jártasnak lenni és természetesen előnyt élvezett az a pályázó, aki hangszeren játszott és megfelelő zenei előképzettséggel rendelkezett. Én nagybőgőn játszom, emellett Pécsen végeztem a Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Karon, mint művészeti menedzser.

- Itt álljunk meg egy kicsit. Hogyan jut eszébe egy zenésznek – csak tippelni tudok, hogy ez a foglalatosság volt előbb – menedzser szakot végezni?

- Mivel a zenélésből nem könnyű megélni, ezért próbáltam egy olyan területet kinézni magamnak, ahol a zene közelében lehetek, így adta magát ez a szak. Ezzel elértem azt, hogy mindennapjaimban helye van a zenének, hiszen egy szimfonikus zenekar mellett dolgozom.

- Milyen feladatokat lát el, hogy telnek a napjai ebben a munkakörben?

- Elsősorban a zenekar koncertjeit menedzselem, valamint a logisztikát irányítom, tehát egy-egy koncert előkészítését végzem a technika és szállítmányozás terén is. Lefordítva mindezt köznyelvre, ide tartozik többek között a színpadépítés, a hangszerek szállítása és a zenekar tagjainak utaztatása is.

- Melyek ennek a „hadműveletnek” a sarokkövei, a nehéz elemei?

- Értelemszerűen a legfontosabb a pontosság, hogy minden időben történjen. A nézők gondtalan szórakozásának, az ahhoz való feltételek megteremtésének feladata is az én dolgom. Ez szabadtéri és koncerttermi előadás szervezésére egyaránt igaz. A koncertteremben is bőven van feladat, például a nézők elhelyezése, hogy élvezhető és zökkenőmentes legyen a számukra a produkció, talán ez a legnehezebb.

- Milyen eszközöket vesz igénybe a munkája során?

- Túl a kapcsolatokon és a tapasztalaton a szervezés nagy része ma már számítógépes levelezőrendszeren keresztül zajlik. Eszközök tekintetében, például a zenekar elhelyezésére szolgáló dobogó előteremtésében, már segítségre szorulunk. A PTE Aulában tartott koncerteken a 14 saját színpadi elemen kívül jó néhányat kell bérelnünk a Filharmóniától, hiszen összesen hetven ilyenre van szükségünk. Az új hangversenyteremben szerencsére már lesznek ilyen eszközök, nem kell másoktól kérnünk.

- A hangszerek szállítása hogyan történik, hiszen gyakran távoli helyeken játszanak?

- Külső vállalkozóval oldjuk meg, de a zenekarnak is van két műszaki dolgozója, akik ebben részt vesznek. Vannak kevésbé erős hónapok a szállítás szempontjából, de például idén májusban hat ilyen alkalom is volt. Szerencsére ebben két kollégám is segít, akik hasonló beosztásban tevékenykednek a zenekar mellett, én annyiban vagyok „más”, hogy a műszaki vezető is én vagyok. Ez azt jelenti, hogy a már említett szervezési, logisztikai terület mellett a színpadtechnikát én irányítom. Minden koncertnek más a „felülése”, más a zenekar összetétele, ez pedig teljesen más színpadot igényel. Dolgozunk „emelésekkel” a színpadon, ami azt jelenti, hogy a különböző hangszercsoportok vertikálisan más helyzetben helyezkednek el. Ez az akusztika, a hangzás miatt fontos, másrészt pedig a zenészek jobban látják a karmestert. A POTE Aula például rendelkezik egy eleve beépített dobogó rendszerrel, ami sajnos néha inkább akadályoz bennünket, mint segít, így minden egyes koncertre újra kell terveznünk a színpadot. Fokozottan igaz ez akkor, ha vidékre megyünk, ahol ismeretlen a „terep”. Szabadtéri koncertek esetében ehhez jön még a mikrofonkiosztás és a világítás megtervezése, szóval nem egyszerű az élet.

- Túl ezeken a feladatokon, Ön a menedzsmentnek is tagja, itt melyek a teendői?

- Minden héten van legalább egy értekezletünk, ahol meghatározzuk a következő időszak feladatait és azokat egymás között felosztjuk. Itt számolunk be a zenekar igazgatójának a soron következő koncert előkészítéséről, a szervezés részleteiről. Miután én a műszaki területért is felelős vagyok, így minden tárgyban érintett vagyok, a másik kolléganőm a külföldi vendégművészekkel tartja a kapcsolatot, ő intézi az utaztatásukat, a szerződések elkészítését, a művészeti titkár pedig a próbaidőket osztja be, a kommunikációs menedzser pedig azokról a feladatokról számol be, amelyek a hirdetésekkel, a sajtókapcsolatokkal és sok más egyéb dologgal függenek össze. Ezeknek a területeknek a kifogástalan együttműködéséből áll össze a későbbiekben egy koncert.

- Rendkívül ötletes és mindenre kiterjedő a Pannon Filharmonikusok repertoárja. Ön is hozzászól ehhez valamit az ilyen megbeszéléseken?

- Mivel zenész is vagyok, ezért nagy örömmel veszek részt az ilyen együttgondolkodásban. Volt is már példa arra, hogy egy-egy ötletem visszaköszönt a koncertek során, bár valljuk be a

munkámban nem ez a fő csapásirány. A szűken vett vezetés alakítja olyanná a műsortervet, ami most is látható. Valóban, sokak szerint ez most innovatív és ötletes.

- Az új koncerttermet hamarosan átveszik. Mennyiben lesz majd más ott tevékenykedni?

- A legfontosabb az, hogy méltó körülmények között tud majd a zenekar koncertezni és a nézőtér is lényegesen komfortosabb, nagyobb és modernebb lesz, mint a mostani, nem beszélve az akusztikáról. A színpad is sokkal nagyobb lesz, önálló gépészeti megoldásokkal és zenekari árokkal, amely arra lesz alkalmas, hogy szcenizált műsorokat is előadhassanak ott.

- Talán még a kedve is megjön a zenéléshez a programmenedzser-műszaki vezetőnek az új helyen?

- Ahhoz most is van kedvem, egy jazz formációban és egy világzenét játszó csapatban muzsikálok. Vidéki fellépéseken kívül a Pécsi Nemzeti Színházban szoktunk játszani, illetve most a kaposvári színházban egy darabban közreműködünk zenésztársaimmal. A szimfonikusokkal és a zenéléssel úgy érzem „kerek a világ”, és remélem, még az is marad nagyon sokáig.